

artede Sammensætning. Jeg tror ikke, man skal søge Hindringer for vort Arbejdes Frugtbarhed heri. Al denne Tale om Venstres uensartede Sammensætning har slet ikke noget paa sig. Det er den gamle Tale, man hører saa tit, naar der er mange Medlemmer i et Parti. De udtale sig ikke ganske paa samme Maade; det er ikke Dufinmenner, der alle ere skaarne over den samme Væst, men hver især maa udtale sig efter sin Natur. At der saaledes kan komme Forskel i Udtalelserne, er ganske sikkert, men til at lægge synderlig Vægt derpaa har man ingen Ret. Man maa se hen til den Maade, hvorpaa Partiet i Virkeligheden arbejder, og gør man det og ser hen til Arbejdet her sidste Vinter, specielt naar man ser hen paa Skolelovsforslaget, tror jeg ikke, der er nogen Grund til at tale om Partiets uensartede Sammensætning. Var der nemlig noget Parti, der i Virkeligheden som Parti arbejdede for at faa en Skolelov, tror jeg, det var Venstre i denne Sal. Det synes mig ogsaa noget underligt, at den højtærede Minister talte om Venstres uensartede Sammensætning. Det er jo ikke saa længe siden, at en anden Minister var i Odense og ligeledes holdt en Tale, og at vi kort efter saa en højtidelig Skrivelse fra den højtærede Konseilspræsident. Denne Skrivelse maa være i saa trift Minde, synes jeg, at den højtærede Minister nok kunde have fattet Sandheden af det gamle Ord: „Hver Juhl synger med sit Næb“. Det forekommer mig derfor lidt underligt, at den højtærede Kultusminister saa stærkt taler om Venstres Uensartethed. Nej, det, vi savnede sidste Vinter, da vi forhandlede om Skoleloven, var meget mere en stærk, ledende Haand, som kunde have tilvejebragt den Overensstemmelse mellem Tingene, som vi kom til at mangle hen mod Slutningen, og denne Haand, synes jeg man kunde have krævet hos den højtærede Minister. Vi saa Skoleloven gaa herfra med Ting, som vi vare blevne enige om med den højtærede Minister. Vi vare blevne enige med den højtærede Minister om et nyt Multisystem, for blot at nævne et Eksempel; der var jo flere andre Ting, vi blev enige om. Forslaget gik op i Landstinget, men Landstinget stemte samtlige disse Ting ud, som vi vare blevne enige om, uden at i alt Fald jeg mærkede noget til, at den højtærede Minister kæmpede for at beholde, hvad der var opnaaet Enighed med ham om her i dette Ting. Hvorledes er nu Stillingen med denne Reform, siden jeg er kommen til at tale om den? Af den Odense-Tale, som jeg før henlydte til, synes det at fremgaa, at der ikke i Nar

kommer Forslag fra den højtærede Regerings Side til en Skolelov. Af det Forslag om en Forhøjelse af Lønningstillæget til Lærerne med 200,000 Kr., som er opført paa § 26, kunde man ogsaa drage den Slutning, at det ikke var den højtærede Ministers Hensigt at forelægge Forslag til en Skolelov i denne Samling. Smidlertid, bestemt kan man ikke vide det, og bestemt er det ikke, saa vidt jeg ved, udtalt fra den højtærede Ministers Side, at Regeringen ikke vil forelægge noget Skolelovsforslag i Nar. I Foraaret udtalte den højtærede Minister sig om, at han vilde se Tegnen, inden han vilde gøre noget. Det er der mange Menneker, der have sagt lige fra Historiens ældste Tider, inden de vilde tro, inden de vilde gøre noget. Den højtærede Minister stiller sig nu paa samme Maade, men om han har faaet disse Tegne, ved man ikke. Smidlertid synes jeg, at vi her kunde have Krav paa at faa noget at vide om, hvorvidt det er Regeringens Mening i Nar at forelægge et Skolelovsforslag paa ny eller ikke. I Fjor havde vi i Finansudvalget foreslaaet Bevillingen til Lærerne forhøjet med 100,000 Kr. Det satte Ministeren sig meget stærkt imod af Hensyn til Skolelovsforslaget og ogsaa af Hensyn til de ny Reguleringer, som vilde blive fastsatte. Det blev et Konfliktpunkt mellem Folketinget og Landsstinget. Folketinget bøjede sig her efter de gamle konstitutionelle Regler, og de 100,000 Kr. gik ud. Nu møder den højtærede Minister her med et Forslag om en Forhøjelse af 200,000 Kr., idet han henviser til de ny Reguleringssummer, som ere komne. Man kan maaske deraf slutte, at det ikke er Regeringens Mening i Nar at forelægge noget nyt Skolelovsforslag. Hvad Meningen er, saa vi dog forhaabentlig Bæstet om direkte fra den højtærede Minister. Hele den Behandlingsmaade, som blev Skoleloven til Del — den betydeligste Reform, som blev forelagt i sidste Samling — hele den Maade, hvorpaa Ministeren optraadte, har gjort, at vi have høstet en Erfaring, som vi ikke havde i Fjor. Men det forekommer mig ikke at være en Erfaring, som just gør Udsigten for Arbejdet her mere lys. Jeg vilde ønske, at jeg tog fejl i denne Betragtning, men jeg kan ikke se rettere, end at Udsigten for Arbejdet bliver lidt mindre lys, naar man ser hen til, hvad der er slet i Fjor, og naar man drager den Erfaring frem, som vi have høstet i Fjor her inde. Jeg skal nævne et andet lille Punkt, som synes mig at gaa i samme Retning. I Fjor havde vi Gang paa Gang Forhandling om en Afgift, der skulde paalægges „Berlingske Tidende“. Det blev